

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Suhm, Peter Frederik FRA: Langebek, Jacob (1753-02-24)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Suhm, Peter Frederik FRA: Langebek, Jacob (1753-02-24)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 173. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000085.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

24. Februar 1753.

Til Peter Frederik SUHM ¹.

Høiædle og Velbaarne
Høistærede Hr. Etats Raad!

Det er ingen Under, at Hr. Etats Raaden undertiden glemmer gode Venner i Kiøbenhavn, og lader dem vente saa længe paa Skrivelse, at de imidlertid endog kunde blive syge ja døe af Længsel, da Han holder ved i sin overmaade store Flittighed og forfærdelige Læsning, som ieg s. 174seer af Hans sidste meget kiærkomne af 10. huius. Hvad Han behager at dømmen om de lærde Skrifter, Han sidst haver læst, er aldeles efter min Smag, og kan ieg ikke see, for saa vidt ieg deraf har overfaret, at Han gjør enten de gode eller de slettere mindste Uret, men har fældet det retteste og billigste Omdømme, som nogen af dem fortjener. Tollii Epistolæ med Henninii Noter har ieg altid holdt for en Bog, der mest skryder af sin udvortes Prydelse, og i de to Benedictiners Reisebeskrivelse har ieg, ligesom min Herre, fundet meget, som kunde undværes. Imidlertid er ieg altid villig at træde med i Etats Raadens Ønske, at der nemlig maatte komme mange flere for Lyset af saadane lærde Reiser; Om der endog kommer noget iblandt, som er slet og maadeligt, saa oprettes det dog altid ved andre gode Ting, som kunne være til Nytte og Oplysning.

Uanseet ieg vel allerede har paaagtet de Steder hos en og anden Skribent, som Hr. Etats Raaden erindrer mig om, bliver ieg ham dog lige fuldt Tak skyldig derfor. I mit Exemplar af Voïage de deux Benedictins, som har været Grams, har den Sl. Mand hos Biskop Waldemars Gravskrift antegnet dette: attamen Hvitfeldius alios secutus refert, eum obiisse An. 1235. Leodii. Den Fabel om Clodoaldo hos Heineccius og Leuckfeld mindes ieg og at have læst, og er den ikke det eneste slette Tøig, ieg udi deres udgivne Samling har fundet. Nei, de Engelske Samlinger ere af en anden Art, og glæder mig over, at Hr. Etats Raaden forskaffer sig flere af dem. Ælfredi Vita er en Hovedbog i sin Tids Historie, og Gud give vi havde haft nogen i de Tider paa den Danske Side, der havde skrevet vor Nations Bedrifter, ligesom de Engelske og andre have skrevet til deres egen Fordeel.

Etats Raaden gjør ikke ilde i at sette de tvende store Mænd Gram og Bayer ¹ ved Siden af hverandre. De have s. 175endog derudi begge haft den lige beklagelige Skiebne, at, som de bedst vare i Stand til at tiene Verden med deres ypperlige Pund, og havde viset de største Prøver derpaa, ere de uformodeligen borttrykkede. Det vil nok vare længe, til deres lige opstaaer igien, i det mindste tegner det sig ikke dertil hos os; Folk vil i vore Tider komme alt for let til Lærdom, og mange nu, som neppe er tredive Aar, indbilde sig, at de allerede have opnaaet, om ikke langt overgaaet, baade Gram og Bayer. Dersom alle havde den Indsigt, som Etats Raaden, og vilde vide, hvad der hører til at besidde gode og sunde Videnskaber, og hvormeget der hører til at skrive en retskaffen god Bog, da skulde vi ikke see vore Aviser hvergang opfyldte med nye Auctorum Navne, som desverre nu alt for gemenligen skeer. I visse Maader er det at glæde sig over, at der paa den ene Side ere unge Mennesker, som har Lyst, og paa den anden Side synes at blive Liebhavere blandt den menige Mand: Aleneste var det at ønske, at de første vilde give sig Tid og legge nogen god Grundvold, og at de sidste maatte forbedre deres Smag, og ikke agte det gode og det slette lige høit. Foruden dem af lærde Reiser, som Etats Raaden opregner, veed ieg i en Hast ikke mange at tillegge, uden det skulde være Keislers; ieg troer og, der er noget saadant af Scheuchzer, uden at tale om Linnœi og Hörlemanns Svenske Reiser. Om Linnœi kan ieg ikke negte, at ieg jo havde ventet dem bedre.

Ieg siger tusind Tak for den sidste Gave af Marca Hispanica og ligesaa for Hans store Godhed i at tilbyde, hvad ieg af Hans dubletter maatte mangle, men ieg vil ingenlunde være saa uforskammet at bruge denne sidste Godhed, helst Han nu med saa megen Artighed har forekommet mig, uden at ieg har været i Stand til at vise nogen Erkiendtlighed. I denne Vinter har det hos os været meget magert med Bogkrammen, og har ikke været nogen auction af mindste Betydenhed. Skulde ellers de omskrevne Bøger forekomme mig, skal ieg ikke glemme at kiøbe dem.

Nu er det endeli gen resolveret, at ieg skal gjøre en s. 176Reise til Sverige og siden i vore egne Provincer samt Holsten, Lybek, Hamborg, Meklenborg, Pommern, Preussen &c. for at søge Supplementa til mit Diplomatiske Verk. Ieg laver hver Dag paa Reisen, og mener, om Gud vil, at antræde den i Begyndelsen af April Maaned. Dersom nu enten Hr. Etats Raaden eller Dass og Schøning vil have noget i Sverige udrettet, da maae ieg med næste Post derom underrettes. Ieg beder flittig at hilse Dass, med næste Post skal ieg see at faae Leilighed til at besvare hans seneste, som ieg var sær fornøiet med ¹. Ligesaa beder at hilse M. Schøning. Ieg haaber, Bispen ² begynder vel engang at sagte sig. Ieg havde meget mere at skrive, men hverken Papiret eller Postens Afgang taaler, at ieg gaaer videre. Hvorudover ieg maa slutte med mange Hilsener fra Hans gode Venner her i Byen, selv forblivende med al optænkelig Høiagtelse

Min Høistærede Hr. Etats Raads
ærbødige tiener
I. Langebek.

Kb. d. 24. Febr. 1753.

